

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

31 січня 2019 р.

Київ

№ 68-р

Про допустимість нової державної допомоги для конкуренції внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 188-ПДД від 12.04.2018), розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/159-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/16-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України, розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.15/16-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 21.01.2019 № 500-26.15/16-18/34-спр,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 186-ПДД від 12.04.2018) надіслано повідомлення про нову державну допомогу, яке було подано на виконання пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 26.04.2018 № 500-29/05-5238 (далі – Запит) Повідомлення було залишено без руху й надано тридцятиденний строк для усунення недоліків та надання додаткової інформації.
- (3) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 01.06.2018 № 33/01/3160-18 (вх. № 6-01/6436 від 05.06.2018) надіслано додаткову інформацію на Запит (далі – Лист про додаткову інформацію).
- (4) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/159-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/16-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 07.08.2018 № 500-29/01-10052 направлено копію розпорядження на адресу Державної служби зайнятості (Центральний апарат). На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано

інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу із зверненням до всіх заінтересованих осіб щодо подання ними протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку із розглядом справи про державну допомогу.

2. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

(5) Державна служба зайнятості (Центральний апарат) (01601, м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10, ідентифікаційний код юридичної особи 03491079).

2.2. Отримувачі підтримки

(6) Суб'єкти господарювання (роботодавці), незалежно від їх форми власності та підпорядкування.

2.3. Мета (ціль) підтримки

(7) Метою (ціллю) підтримки є підвищення рівня конкурентоспроможності на ринку праці безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб.

2.4. Очікуваний результат

(8) Сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб.

2.5. Форма підтримки

(9) Компенсація витрат роботодавця на перепідготовку та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб.

2.6. Обсяг підтримки

(10) Загальний обсяг підтримки не визначений.

2.7. Підстава для надання підтримки

(11) Закон України «Про зайнятість населення».

(12) Порядок здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696.

2.8. Тривалість підтримки

(13) Необмежена.

3. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

(14) Відповідно до пункту 3 частини другої статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» до заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу

виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зокрема, належить компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.

(15) Відповідно до пункту 3 Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696 (далі – Порядок), до заходів сприяння зайнятості, зокрема, належать компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб, на перепідготовку та підвищення кваліфікації (далі – навчання) таких осіб.

(16) Відповідно до пункту 4 Порядку компенсація витрат, зазначених в абзацах четвертому та п'ятому пункту 3 цього Порядку, роботодавцю не здійснюється у разі, коли роботодавець:

- має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- визнаний в установленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

У разі працевлаштування особи, за яку така компенсація вже була виплачена, компенсація не здійснюється.

(17) Пунктом 21 Порядку встановлено, що компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує за направленням центру зайнятості зареєстрованого безробітного з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менш як на дванадцять календарних місяців, на навчання здійснюється за рахунок коштів Фонду в межах видатків, передбачених на зазначену мету в бюджеті Фонду на відповідний рік та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, зареєстрованого в установленому порядку безробітним, якому допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»). Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.

(18) Відповідно до пункту 25 Порядку у разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація витрат на оплату праці до закінчення строку збереження гарантій зайнятості або на навчання протягом дванадцяти місяців з дня працевлаштування, згідно з пунктом 1 статті 36 та пунктом 1 статті 40 Кодексу законів про працю України сума перерахованих коштів повертається роботодавцем у повному обсязі до бюджету Фонду або Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації. Роботодавець в установленому законодавством порядку несе відповідальність за достовірність даних, що є підставою для прийняття рішення щодо надання компенсації на навчання та визначення її розміру.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

- (19) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (20) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.
- (21) Згідно із частиною першою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:
- 1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
 - 2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;
 - 3) сприяння окремим видам господарської діяльності або суб'єктам господарювання в окремих економічних зонах, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
 - 4) підтримки та збереження національної культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.
- (22) Частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на професійну підготовку працівників.
- (23) Критерії оцінки допустимості державної допомоги на професійну підготовку працівників затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 11.01.2018 № 11 (далі – Критерії оцінки).
- (24) Пунктом 2 Критеріїв оцінки встановлено, що під професійною підготовкою працівників розуміється професійне навчання працівників у значенні, наведеному в Законі України «Про професійний розвиток працівників».
- (25) Відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про професійний розвиток працівників» професійне навчання працівників - процес цілеспрямованого формування у працівників спеціальних знань, розвиток необхідних навичок та вмінь, що дають змогу підвищувати продуктивність праці, максимально якісно виконувати функціональні обов'язки, освоювати нові види професійної діяльності, що включає первинну професійну підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації працівників відповідно до потреб виробництва.

- (26) Згідно з пунктом 3 Критеріїв оцінки, державна допомога на професійну підготовку є допустимою у разі, коли вона надається з метою стимулювання роботодавця підвищувати професійний рівень працівників і спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на професійну підготовку працівників.
- (27) Відповідно до пункту 4 Критеріїв оцінки до категорій отримувачів державної допомоги на професійну підготовку належать суб'єкти господарювання, що провадять діяльність у будь-якій галузі.
- (28) Відповідно до пункту 5 Критеріїв оцінки державна допомога на професійну підготовку не надається суб'єктам господарювання:
- яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, що перебувають на стадії ліквідації, які мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом та Пенсійним фондом України, які визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;
 - для здійснення обов'язкової підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації працівників відповідно до вимог законодавства.
- (29) Пунктом 8 Критеріїв оцінки встановлено, що максимальний розмір державної допомоги на професійну підготовку, яка може надаватися на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на професійну підготовку працівників, становить не більш як 50 відсотків розміру таких витрат. Це значення збільшується, але не більш як 70 відсотків, у таких випадках:
- 1) на 10 відсотків у разі професійної підготовки працівників, що є особами з інвалідністю та/або незабезпеченими особами, та/або внутрішньо переміщеними особами, та/або учасниками бойових дій, які віднесені до однієї з категорій, зазначених у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
 - 2) на 10 відсотків у разі надання допомоги суб'єктам середнього підприємництва і на 20 відсотків у разі надання допомоги суб'єктам малого підприємництва.
- (30) Відповідно до пункту 9 Критеріїв оцінки у разі надання державної допомоги на професійну підготовку працівників, які працюють у секторі морського транспорту, максимальний розмір державної допомоги на професійну підготовку, яка може надаватися на відшкодування витрат на професійну підготовку працівників, становить не більш як 100 відсотків розміру таких витрат, якщо працівники, які проходять професійну підготовку, не є активними членами екіпажу судна, а є позаштатними працівниками судна, та професійна підготовка здійснюється на судні, яке зареєстровано згідно з Кодексом торговельного мореплавства України.
- (31) Пунктом 10 Критеріїв оцінки встановлено, що витратами на професійну підготовку працівників є:
- 1) витрати на оплату праці викладацького персоналу за час, протягом якого здійснюється професійна підготовка працівників;
 - 2) витрати викладацького персоналу і працівників, які проходять професійну підготовку, зокрема витрати на проїзд, придбання навчальних та інших матеріалів, які безпосередньо пов'язані з професійною підготовкою, амортизацію інструментів і обладнання в обсязі, необхідному для професійної підготовки.

До цих витрат не належать витрати на проживання, крім мінімально необхідних витрат на проживання працівників, що є особами з інвалідністю;

- 1) витрати на надання консультаційних послуг, пов'язаних із професійною підготовкою;

- 2) витрати на оплату праці (заробітну плату) працівників за час, протягом якого вони проходять професійну підготовку;
- 3) адміністративні, накладні та інші непрямі витрати за час, протягом якого працівники проходять професійну підготовку.

(32) Відповідно до пункту 11 Критеріїв оцінки, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги на професійну підготовку урахується розмір державної допомоги, що надається на відшкодування витрат на професійну підготовку працівників, за всіма діючими програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги.

5. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

5.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

(33) Відповідно до пункту 3 частини другої статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» до заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зокрема, належить компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб.

(34) Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про зайнятість населення» терміни «роботодавці», «працівники», «особи, які забезпечують себе роботою самостійно», «сторони соціального діалогу», «молодь» та «неформальне професійне навчання працівників» вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про організації роботодавців», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про соціальний діалог в Україні», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» та «Про професійний розвиток працівників».

(35) Частиною першою статті 1 Закону України «Про професійний розвиток працівників» встановлено, що роботодавець – власник підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та виду діяльності або уповноважений ним орган чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю.

(36) Статтею 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що суб'єкт господарювання – юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, що здійснює діяльність з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншу господарську діяльність, у тому числі яка здійснює контроль над іншою юридичною чи фізичною особою; група суб'єктів господарювання, якщо один або декілька з них здійснюють контроль над іншими.

(37) Отримувачі компенсації – роботодавці, які працевлаштовують зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців та отримують підтримку на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб.

5.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави

- (38) Відповідно до пункту 21 Порядку компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує за направленням центру зайнятості зареєстрованого безробітного з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менш як на дванадцять календарних місяців, на навчання здійснюється за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття в межах видатків, передбачених на зазначену мету в бюджеті Фонду на відповідний рік та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування інваліда, зареєстрованого в установленому порядку безробітним, якому допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»).
- (39) Пунктом 16 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що ресурси держави – рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади.
- (40) Тобто, компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб здійснюється за рахунок ресурсів держави у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (41) Повідомлена підтримка спрямована на компенсацію витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб, при цьому підтримка не поширюється на роботодавців, які є бюджетними установами. Тобто підтримка спрямована на окрему групу суб'єктів господарювання, які здійснюють окремі види господарської діяльності.
- (42) Зазначена підтримка звільняє роботодавців від звичайних витрат, яких би зазнавав суб'єкт господарювання, що здійснює перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників за звичайних ринкових умов, тобто без втручання держави. Отже, підтримка надає переваги суб'єктам господарювання, недоступні за звичайних ринкових умов.

5.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (43) Як зазначено вище, роботодавці отримують переваги в результаті надання повідомленої підтримки, що відповідно покращить їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність, та які не отримують такої підтримки. Отже, повідомлена підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

5.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(44) Враховуючи викладене, повідомлена підтримка роботодавцям за рахунок ресурсів держави, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

6. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

(45) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, державна допомога надається з ціллю розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, що відповідає положенням частини першої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

(46) Відповідно до пункту 3 частини другої статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» до заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, зокрема, належить компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб, що відповідає пункту 3 Критеріїв оцінки.

(47) Державна допомога спрямована на відшкодування роботодавцям фактичних витрат на перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників. Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати. Зазначені умови частково відповідають положенням пунктів 8 – 10 Критеріїв оцінки.

(48) Державна допомога спрямована роботодавцям, які працевлаштовують за направленням центру зайнятості зареєстрованого безробітного з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менш як на дванадцять календарних місяців, що відповідає пункту 4 Критеріїв оцінки.

(49) Державна допомога не надається, якщо роботодавець:

- має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- визнаний в установленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство.

Зазначені умови частково відповідають пункту 5 Критеріїв оцінки.

(50) Разом з тим Порядок не містить положень щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі якщо суб'єкт господарювання (роботодавець) є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, як це передбачено пунктом 11 Критеріїв оцінки.

(51) На подання з попередніми висновками від 21.01.2019 № 500-26.15/16-18/34-спр (далі – Подання) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 24.01.2019 № 33/01/454-19 (вх. № 7-01/1004 від 25.01.2019) висловлено зауваження редакційного характеру без зміни суті Подання, яке враховано в рішенні.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка у формі компенсації витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на перепідготовку та підвищення кваліфікації, що надається Державною службою зайнятості (Центральний апарат) на підставі статті 24¹ Закону України «Про зайнятість населення» та Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696, є **допустимою державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» **внаслідок внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання:**

1) Програму державної допомоги необхідно доповнити переліком витрат, які можуть бути відшкодовані роботодавцю, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на перепідготовку та підвищення кваліфікації з урахуванням пункту 10 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги на професійну підготовку працівників, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11.01.2018 № 11, а саме:

- витрати на оплату праці викладацького персоналу за час, протягом якого здійснюється професійна підготовка працівників;
- витрати викладацького персоналу і працівників, які проходять професійну підготовку, зокрема витрати на проїзд, придбання навчальних та інших матеріалів, які безпосередньо пов'язані з професійною підготовкою, амортизацію інструментів і обладнання в обсязі, необхідному для професійної підготовки.

До цих витрат не належать витрати на проживання, крім мінімально необхідних витрат на проживання працівників, що є особами з інвалідністю;

- витрати на надання консультаційних послуг, пов'язаних з професійною підготовкою;
- витрати на оплату праці (заробітну плату) працівників за час, протягом якого вони проходять професійну підготовку;
- адміністративні, накладні та інші непрямі витрати за час, протягом якого працівники проходять професійну підготовку;

Зазначений перелік витрат є вичерпним. Надавач державної допомоги на свій розсуд обирає із зазначеного переліку витрати, які будуть включені в програму державної допомоги.

2) Програму державної допомоги необхідно доповнити умовами щодо максимального розміру державної допомоги роботодавцю, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на перепідготовку та підвищення кваліфікації з урахуванням пунктів 8 та 9 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги на професійну підготовку працівників, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11.01.2018 № 11, а саме:

- максимальний розмір державної допомоги на професійну підготовку, яка може надаватися на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на професійну підготовку працівників, становить не більш як 50 відсотків розміру таких витрат. Це значення збільшується, але не більш як 70 відсотків, у таких випадках:

на 10 відсотків у разі професійної підготовки працівників, що є особами з інвалідністю та/або незабезпеченими особами, та/або внутрішньо переміщеними особами, та/або учасниками бойових дій, які віднесені до однієї з категорій, зазначених у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

на 10 відсотків у разі надання допомоги суб'єктам середнього підприємництва і на 20 відсотків у разі надання допомоги суб'єктам малого підприємництва;

- у разі надання державної допомоги на професійну підготовку працівників, які працюють у секторі морського транспорту, максимальний розмір державної допомоги на професійну підготовку, яка може надаватися на відшкодування витрат на професійну підготовку працівників, становить не більш як 100 відсотків розміру таких витрат, якщо працівники, які проходять професійну підготовку, не є активними членами екіпажу судна, а є позаштатними працівниками судна, та професійна підготовка здійснюється на судні, яке зареєстровано згідно з Кодексом торговельного мореплавства України.

3) Державна допомога не повинна надаватись роботодавцям (суб'єктам господарювання), яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, що перебувають на стадії ліквідації, які мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом та Пенсійним фондом України, які визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності; для здійснення обов'язкової підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації працівників відповідно до вимог законодавства.

4) Умови надання державної допомоги необхідно доповнити положенням щодо визначення сукупного розміру державної допомоги роботодавцю, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на перепідготовку та підвищення кваліфікації, якщо суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги з урахуванням пункту 11 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги на професійну підготовку працівників, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11.01.2018 № 11.

Надавач державної допомоги зобов'язаний внести зміни до програми державної допомоги щодо компенсації витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на перепідготовку та підвищення кваліфікації у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», та поінформувати Антимонопольний комітет України протягом одного місяця з дня внесення змін.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.